

шай! . . . Доложи на командирия, че ние отървахме „Фраммъ“ отъ разбойниците и шестима французи сме взели въ плънъ! . . . Хайде пуснете командата да ги взематъ отъ мене! . . .

Слѣдъ половинъ часть дошли английските войници на борта на „Фраммъ“. Смѣлиятъ ученикъ тръгналъ прѣдъ тѣхъ въ каютата, отворилъ вратата и викналъ на побѣдените французи:

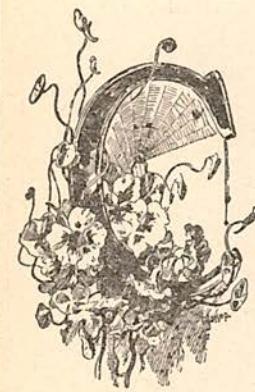
— Въ името на закона! Вие сте мои плѣници и трѣбва да си прѣдадете на мене оръжието! . . .

Войниците ги вземали и откарали въ затвора... Този разказъ е истински. За него свидѣтелствува, въ своята история за английския флотъ, историка *Камбелъ*.

Гр. Търново.

→••••←

тарата българска столица, прѣди падането на България подъ властъта на турцитѣ, е била градъ *Търново*. Тукъ сѫ царували мнозина български царе; тогава България е била силна и голѣма. Тукъ Асеновци, Калоянъ и други царе, съ своите юначни боляри и войводи, сѫ посрѣщани тѣржествено отъ народа, слѣдъ славните имъ побѣди надъ гърцитѣ и др. народи. Къмъ Търново сѫ биле обѣрнати погледитѣ на цѣлия български народъ. Тукъ българското сърдце е